

ABONAMENTUL:

PE AN 3 COR. 20 FIL.
 1/2 " 1 " 60 "
 1/4 " — " 90 "

ÎN STREINĂTATE:

PE AN 6 FRANCI.
 1/2 " 3 "
 — 0 —

Numeri singuratici se vënd
 n Cluj cu 5 fileri, într'alte
 locuri cu 6 fileri.

RĂVAȘUL

INSERTIUNILE

se plătesc după mărirea locului ce ocupă; fiecare cm. □ costă odată 10 fil., de 2 ori 8 fil., de 3 și mai multe ori 6 fileri.

— 0 —

ADRESA:

„RĂVAȘUL”
 CLUJ, — KOLOSVĂR
 n. JÓKAI-UTCSA 6.

Editor și redactor resp.: PETRU P. BARIȚIU

Apare în fiecare Sâmbătă

Intemeietorul foi: Dr. E. DĂIANU

Viața Românească.

La Iași, capitala vechei Moldove, care deși foarte slăbită de puhoiul străin, n'a pierdut, se vede, vechile sale tradiții românești, a început să apară o puternică revistă nouă, cu numirea de mai sus: *Viața Românească*. Nu pentru că este nouă, — de o vreme apar și dispar multe foi și reviste la noi — ci pentru că ea se înfățișează așa de puternică, cu o țintă așa de hotărâtă, cu o organizație de forțe și cu un mare aparat redacțional, ne grăbim să scoatem la iveală aceasta revistă, căreia nu îi se poate tăgădui importanța unui eveniment cultural.

Nici un teren al vieții românești nu a răstătat în anii din urmă progrese înveselitoare, ca și terenul literar. Putem zice, că singură literatura a dat un avânt spiritului românesc; singură ea a mai întărit nădejdele noastre de mai bine și rne-a mai mângăiat pentru multele simptome triste, ce ne întimpină, mai din toate părțile vieții publice românești.

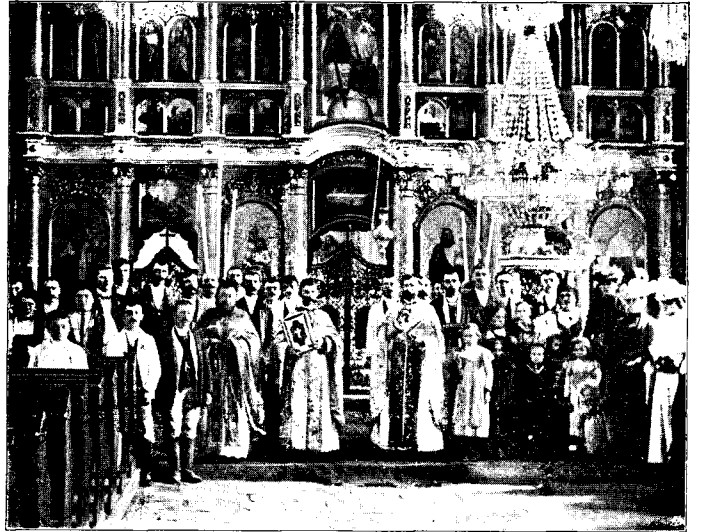
Intru adevăr o privire rotitoare preste situația de obște a neamului nostru respirat nu produce decât amărăciune și deprimare sufletească. În Macedonia României sunt omorâți ca cecanii — de bandele grecești, la îndemnul guvernului din Athena și cu blagoslovenia întreg Fanarului, unde tronează Patriarhul Răsăritului creștin, și noi, României de pretutindeni abia ne nemișcăm buzele, nu capetele, nu brațele. În București abia cutează să răspundă la toate barbariile acestea cu espulsarea unor bogătoi prea îndrăzneți, cari au palmuit în față simțul omenesc și românesc, adunând în însași capitala României bani, storși din pământul românesc, pentru uciderea celor ce sunt sânge din sângele nostru. În schimb pentru aceasta nepăsare uimitoare față

cu frații îndepărtați, e cu atât mai aprinsă patima între cei liberi. Lucrurile petrecute în jurul »Creditului« și acum mai în urmă în jurul »Teatrului național« din București sunt tocmai extremul contrar.

Ce să zicem de cele ce să petrec în Basarabia, unde totul fierbe și se sbate în valuri, afară de ceva românesc; dăpoi de Bucovina, unde rutenizarea crește-crește ca o inundare cutropitoare... Ear la noi, — ce să zicem? Tăcem — ca să spunem totul pe scurt. Nota situației a dat'o felii cum o foaie ce se pretinde mare și tare a »arangeat« în doi articoli opera cea mare, munca unei vieți, cum este cartea lui A. C. Popovici. —

Peste întreagă atmosfera asta de ceață și pulbere, în care nu se străvede decât dureri fără alinare deoparte, respingătoare încăierări frățești de alta, și orbecare nătângă în întunec sau lenevire greoaie păcătoasă pretutindenea, — se deschide un strat de aer, cu lumină și seninătate inviorătoare, care este literatura noastră. E o adevărată *renaștere*, ce s'a sevârșit de 4—5 ani încoace, și care a dat roade îmbelșugate, pline de viață și dulceață. Ele ne deschid un prospect mângăitor pentru viitor.

Aci în literatură, deși nu lipsește învălmășala, totuși *viața românească*, nu e un chaos de lupte pătimase, strimte, egoiste; nu e o încăierare a intereselor de rând, ci e o dulce dimineață de sărbătoare, care ne vestește, că se apropie momentul înălțării sufletești. Aci se deslușesc figuri marcate, cu suflete viteze, adevărați apostoli chemați și aleși. Ei pășesc mândri, cătră ținte hotărâte și cu voințe tari. Pare ca și când pe o moșie veche, părăsită, în aburirea primăverii, se văd plugurile puternice, ce s'au pus în brează de voinici cu brațe de oțel, și trase de bouleni strașnici răstoarnă glii largi din adânc, ca să fie pat bun semințelor alese ce se vor sămăna...

Interiorul bisericii din Bistra.

Asistăm de câți-va ani, cu adevărată mulțămire, la aceasta înnoire a sufletelor. Mai întâi *Iorga* cu talentul seu larg, adânc, zguduitor, apoi *Sadoveanu* cu fineța și dulceața graiului, ce picură ca un fagure mierea limbei românești, apoi *Goga*, cobzarul pătimirii noastre, lăutarul inimii îndureratului Ardeal, — sunt tot atâția viteji în ceata numeroasă a noilor cruciați sufletești, cari pornesc se slobozească din stăpânirea străină amortitul suflet românesc.

»Sămănătorul«, »Luceafărul« și celelalte, erau steagurile acestei mândre cete. Acum se înalță unul și mai larg și mai cuprinzător, steagul Vieții Românești.

»O cultură națională... nu se va naște decât atunci, când masele mari populare, adevărat românești, vor lua parte la formarea și aprecierea valorilor culturale, limba literară, literatură forme de viață... și dacă este nevoie să dăm idealului nostru cultural, național și democratic un nume cuprinzător — numele sau este: *poporanismul*. —

Așa propoveduește »Viața Românească«.

Poporanismul, — adevărat cunoașterea și iubirea aceluiași popor românesc,

FOIȚA RĂVAȘULUI

Virtutea creștină.

Din Bucovina primim dela părintele *Constantin Morariu* o carte cu acest titlu, care s'a tipărit în 1904, ca nrul cel dintâi din »Biblioteca Deșteptării Poporului« ce apare în Cernăuți. Cartea aceasta de bun folos tuturor creștinilor este o prelucrare după cartea nemțească a unui preot catolic, și în lipsa unor astfel de cărți la noi ținem să o scoatem la iveală ce i-se cade. Are 370 pagini și costă 4 cor. cam scump, dar face. Toată învățătura bisericească despre virtute să cuprindă în ea, și e spusă într'o limbă bună. Nu lipsesc ce e drept provincialism bucovinene, dar totuși e pe înțelesul tuturor. Drept gustare dăm această bucată din ea, chiar dela început:

»Virtute« este tot atâta, ca și când am zice bărbăție. Ostaș cu virtute se chiamă de pildă acela ce merge, fără nici o frică, în foc la bătălie; om cu virtute se chiamă acela ce se pune de față față tuturor nevoilor vieții. Dară om cu virtute se chiamă și acela ce are totdeauna mintea trează, muncește neîntrerupt cu înțelepciune și își cruță averea, eară mai ales își cruță isvorul curății averilor, pământul. Om cu virtute se mai chiamă și acela ce trăiește cu cumpăt, adevărat nu se întrece nici în mâncări, nici în beuturi, nici în haine scumpe, omul, care își înfrânează poftetele și își păstrează curăția trupului, omul, care e cu dreptate, bucuros de pace, blând, ascultător, îndurat cu cei săraci, mai pe scurt, omul acela ce are însuși bune ori ear curajul, de stă pentru tot ce e bine,

frumos și adevărat. Om cu virtute se chiamă cum se vede acela ce își bate capul să știe binele și adevărul, se silește să vrea sau să primească binele și adevărul și să și împliniască binele și adevărul. Eară virtute se numește ori-ce însușie bună a unui om, și virtuți se numesc toate însușiile lui cele bune, cum sunt bunăoară curajul, vitejia, munca cu înțelepciune, cruțarea averii, traiul cumpătat, curăția trupeză, dreptatea, pacea, blândea, îndurarea cu cei săraci și altele.

Toate virtuțile acestea sunt podoabele omului, dară ele sunt numai virtuți firești, adevărat isvorite numai din mintea omului. Mintea doară îi spune fiecăruia, că e bine să fii curajos, viteaz, muncitor, cruțător, cumpătat, pacinic, blând și așa mai departe, și pe de altă parte că e rău să fii fricos, leneș, risipitor, nesățios, hărăgăos, aprig la mânie, ori să ai și alte răutăți. Mai spunem odată, că virtuțile firești ce le-am înșirat, sunt podoabe pentru om, dară ele încă nu's toate podoabe pentru omul ce poartă numele lui Christos, adevărat pentru omul ce se chiamă creștin. Și știți de ce virtuțile firești încă nu's podoabe pentru omul creștin? Pentru că ele ca toate cele omenești sunt tare schimbătoare și ușor se pot prefăce în fătărnicii și în alte răutăți, și pentru că virtuțile de acestea au avut și au și păgânii sau oamenii acei ce nu cred încă în învățăturile lui Christos. Căci și păgânii au avut și au oameni curajoși, viteji, muncitori, cruțători drepti, pacinici, ascultători, înfrânați cu trupul, cumpătați în traiul lor, blânzi, îndurați cu cei săraci — și dacă noi creștinii ne-am mulțami numai cu virtuțile cele firești, apoi între noi și între păgânii n'ar mai fi nici o deosebire. Se poate, că noi creștinii să ne întocmim bine traiul aice pe pământ cu virtuțile fi-

rești isvorite din mintea noastră, dară numai la mână lor, cu bună samă că nu ni-am mai pute câștiga viața vecinică pentru sufletul nostru. Zice doară Christos: Dacă faceți numai aceea ce fac și păgânii, ce lucru mare este acesta? Și earăși zice: »De nu va întrece dreptatea (virtutea) voastră cu mult dreptatea (virtutea) cărturarilor și a fariseilor, nu veți intra în împărăția cerurilor«. (Mateiu, cap 5, vers 20.) În cuvintele acestea Christos îi osândește pe farisei și pe cărturari; să vedem dară, ce fel de oameni au fost fariseii și cărturarii.

Fariseii și cărturarii au fost niște învățători evrei, cari trăiau pe timpul lui Christos. Ei învățau poporul legea cea sfântă dumnezească, îndemnându-i să se ție de legile lui Moisi, ei făceau rugăciuni lungi, ei împliniau cu tot adinsul legile curăției în ale mâncărilor și beuturilor, după cum era obiceiul la Evrei, că bunăoară până să puie vinul la gură, ei îl străcurau, ca să nu înghită cumva odată cu vinul și un țânțar ori alta ceva necurat, ce s'ar afla în vin și așa se spurge. Mai pe scurt, fariseii și cărturarii se părea că sunt oameni cu virtute. Dară numai se părea, căci Christos li spune verde în față, că ei pe alții îi învață să se ție strâns de legile lui Moisi, fără ca înșiși să le mai bage în samă; că ei rugăciunile cele lungi le fac, dară numai de ochii oamenilor, fără să fie evlavioși în inima lor și plăcuți lui Dumnezeu; că ei strecură din beuturi țânțarii, adevărat împlinesc legile cele mai mici, dară înghit cămila, adevărat fac grele păcate, neîmplinind legile cele mai mari. Și pentru că cărturarii și fariseii căutau să se arete învățători cu virtute numai de ochii lumii, de aceea amar îi mustără atotștiutorul Christos, zicând: »Vai vouă

bun, dar chinuit, care este talpa neamului. *Poporanismul* este poarta de asupra căreia se potrivesc bine acele versuri sguuitoare, solemne, despre care așa de dulce și ușor ne povește bătrânul N. Gane:

Prin mine se ajunge la jalnica cetate,
Prin mine se ajunge la chinuri necurmate,
Prin mine se ajunge la osândita ginte.

Față de aceasta »ginte românească« avem de împlinit niște *Datorii vechi* (vorba d-lui Vlăduța) dacă voim să înceteze odată *Cântarea pătimirii noastre* — așa de bine înțeleasă de d-l C. Șarcăleanu din Basarabia. Aci ne-am opri bucuros, pentru că am ajuns, pentru noi, la culmea »Vieții Românești«.

Sunt interesați toți articolii acestui întâiu număr; sunt cu spirit, cu informații dureros de interesante, acele »Miscelanea« ale lui P. Nicanor, e foarte bine gândită și cuminte spusă, cronică literară (scriitori și curente), largi orizonturi deschide »cronica esternă« cu urmările războiului Russo-laponez, — dar, repetim, culmea pentru noi este admirabilul tâlc al poeziilor lui Goga, dat de Șarcăleanu. Cine ar fi crezut că poetul nostru să aștepte un resunet așa de puternic în Chișinău Basarabiei, și să fie așa de perfect la fel înțeles ca și la noi. — Cine n'ar fi priceput cumva dintru început pe Octavianul nostru, ori nu i-ar fi intrat deauna la inimă de la prima cetire, acela negreșit să cetească tâlcuirea ingenioasă, alui Șercăleanu, și de nu se va simți înfiorat de emoțiile cele mai înălțătoare sufletești, să nu mai cetească poezii în veci!

La acest succes gratulăm iubitelui Oct. Goga, și încheiăm cu cuvintele admiratorului său din Basarabia:

...Primește apostol al înstrăinatului Ardeal,
din inima înstrăinatei Basarabii, prinosul meu
smerit de binecuvântare și versul teu să-ți închin:

Cuvine-se hirotonirea cu harul ceriurilor ție.
Drept vestitorule Apostol al unei vremi ce va să vie.

„Nici un nume altul supt cer...“

— Din Conferențele episcopului Prohászka. —

Nu-l putem explica pe Isus nici din Iudaism, nici din evoluție istorică, cum ar voi Hegel. Bine zice *Chamberlain*: Aretați-ne vr'o epocă, care să nu fi avut lipsă de Christos, ca de un codru de pâne. Și noi avem lipsă de el, tocmai numai de el; nici să nu căutăm mai bun. La ce să căutăm, când cel mai bun ne stă înainte. La ce să mai căutăm, când cel mai profund ne atrage la sine, când ne îmbie cu bogăția vieții sale și noi stăm încă tot numai la pragul acestei vieți ruale recunoscute, dar încă neștate, — numai la pragul ei stăm, deși de 19 veacuri ne stă la dispoziție.

Christos nu e budhist. Recunosc, că Budha poate fi om mare în ediție indică, după motivele contemplării și rezignării. Pentru el viața e o

cărturarilor și fariseilor fățarnici, că sunteți ca mormintele cele spoite, cari din afară se arată frumoase, eară în lăuntru sunt pline de oasele morților și de toată necurăția. Așa și voi din afară vă arătați drepti (cu virtute) înaintea oamenilor, ear în lăuntru sunteți plini de fățarnie și de neleguire« (Mat. 23, 27—29). — Ei, ce să zicem acum de oamenii de rând, când vedem, că chiar învățătorii legii o pășesc, deși văd virtuțile duse în valurile lumii? În adevăr, cum rugina se prinde de fier și îl roade, până ce din trântul nu rămâne decât numai niște zgură, așa și fățarnicia și alte răutăți se prind de virtuți și le tot rod, până ce din transele bietul suflet ese numai ca o zgură bună de aruncat în focul iadului.

Fiind așa, trebuie să ne întrebăm cu tot a-dinsul, cum au să fie virtuțile noastre ale creștinilor, ca să ne putem dobândi cu dinsele vieța vecinică? Christos ni răspunde: »Să iubești pe Domnul Dumnezeu tău cu toată inima ta și cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău, asta este cea dintâi și cea mai mare poruncă și să iubești pe aproapele tău (tot omul din lume) ca pe tine însu-ți« (Mat. 22, 37 și 38), și eară ni mai răspunde: »Cel-ce va crede, se va mântui, eară cel ce nu va crede, se va osândi« (Marcu 16, 16). Va să zică, fără să-l iubești pe Dumnezeu și pe aproapele, și fără să crezi în Christos,

și moartea rescumpărare, în urmă învățătura lui e: să ne străduim a muri. Un scriitor german zice despre Buddhism: *das ist der lebendige Selbstmord* (e o sinucidere vie). La Domnul nostru Isus Christos stăpânește tocmai ideea contrară. Christos este însuși viața. De acea a venit ca viața să avem și mai multă să avem; și moartea e numai o tranziție la viața, și încă la viața veșnică. Evangelia e urmată pas de pas de seninul vieții. Pe frontispiciul ei s'ar putea scrie, cu o mică variație, versul poetului latin:

*Nulla salus morte
Vitam te poscimus omnes.*

Buddha zice, că viața e o suferință, pe care trebuie să o purtăm; dar înzădar ne-am ostent să o îndreptăm, să o înălțăm. Inzădar vă zdrobiți, oameni buni, nu puteți schimba lumea; răbdați, că va trece ea. Evangelia nu vorbește așa. Domnul Christos zice: N'am venit să aduc pace, ci sabie. Evangelia aceasta, care cere predică viață, cere luptă; luptă mai întâi împotriva firei noastre stricate, apoi împotriva piedecilor esterne ale desăvârșirii noastre, și împotriva dușmanilor progresului omenesc. Lupta aceasta e lupta spiritelor, lupta luminei și virtuții; putem zice e lupta omului împotriva animalului. Christos nu cere luptă politică împotriva Cesarului, a lui Plat și a Jidovilor. El eliberează din cătușile sale pe om, sufletul, și chiamă la libertate pe credincioșii săi, »la libertatea cu care Christos ne-a eliberat«. Dar mai mult ca ori unde la libertatea omului spiritual se potrivește ceea ce zice latinul:

In libertate labor
In servitute dolor.

Acest labor e zbcium, străduință, luptă; devisa ei: înainte! excelsior! Câți profeti s'au ridicat, în contra acestei direcțiuni, în tot felul de ediții, acuși în forma pesimizmului întunecat, acuși în forma sentimentalismului lui Rousseau. El însuși zice să ne întoarcem la natură; acolo-i mântuirea. Evangelia zice contrarul: nu îndrept la natură, părăsind lupta, străduința, munca; ci să ridicăm natura prin muncă și luptă la stare de cultură.

Să mergem înainte! Să nu fim bramini răbdători, nici păstorași răbdurii à roccoco, nici chinezi apatici, nici turci fataliști, să căutăm libertate și validitate, să mișcăm lumea, să dezvoltăm individualitatea. Și când le căutăm aceea să nu privim la teoreticul Plato, nici la întunecatul Heraclit, nici la leneș răbdătorul Buddha, nici la pesimisticul Schopenhauer, nici la sofistul Hegel, ci să privim la Christos! După o astfel de privire intensivă, dornică de viață, nu-l mai uităm nici când.

Crestături.

— »Asociațiunea« oprită de guvernul Fejérvary de a aranja pavilionul Românilor de dincoace în secțiunea etnografică a expoziției din București, după cum ne avisează d-l prezident Iosif St. Șuluțiu: »deși convins, că această ordi-

nici nu gândi, că ai dobândi vieța de veci, pentru că tot Christos zice într'o rugăciune de ale sale către Părintele ceresc: »Aceasta este vieța vecinică, ca (oamenii) să te cunoască pe tine singur adevărat D-zeu și pe care l-ai trimis, pe Isus Christos« (Ioan 17, 3). Dară să-l cunoști pe D-zeu, va să zică să trăiești după voia lui cea sfântă, primind și împlinind învățătura lui Christos, care este și alui D-zeu Tatăl. *Om cu virtute creștină se numește așadară omul acela ce îndemnat numai de iubirea către D-zeu și de credința în Isus Christos, caută să știe, să vrea ori să primiască și să împliniască toate virtuțile firești și toată legea dumnezească. Eară virtute creștină se numește stăruința să știi, să primești și să împlinești tot binele și adevărul numai pentru-că îl iubești pe D-zeu și crezi în Isus Christos.*

— O plăcută surprindere de Sf. Paști, este neîndoielnic o poliță de asigurare pe viață în favorul soției, a copiilor, a rudeniilor sau pentru amicii la cari ține tot omul de bine.

Și pentru donațiuni filantropice la biserici, școli etc. prin o asigurare a vieții se poate ajunge pe calea cea mai ușoară la un capital respectabil. În privința aceasta atragem atenția onor. cetitori asupra inserțiunii din foaia noastră a băncii de asigurare »Transilvania« din Sibiu.

națiune nu are nici o bază legală de drept, — totuși, spre a nu expune »Asociațiunea« la alte neplăceri mai grave, — a decis sistarea acțiunii începute și a încunoștiințat Comisariatul general al Expozițiunii despre această hotărîre.

— În legătură d-l Dr. C. Diaconovich, ca delegat al Comisariatului expoziției roagă: pe toți aceia, cari au făcut pregătiri pentru participarea lor la Expozițiune, să continue lucrările începute și să aștepte avizul Comisariatului general, care fără îndoială va lua în timpul cel mai apropiat dispozițiunile necesare, ca acțiunea sistată din partea »Asociațiunii« să se continue pe altă cale și ca Românii din Ungaria să nu rămână nereprezentăți în partea etnografică română a Expozițiunii.

Și până atunci rog pe toți aceia, cari se interesează de această parte a Expozițiunii proiectate, să binevoiască a se adresa pentru ori ce informațiuni la mine în Sibiu, strada Morii nr. 6. Sibiu, 21 Martie 1906. Dr. C. Diaconovich.

— »România și Ungaria« — este titlul unui studiu politic, economic, scris de d-l Andrei A. Popovici, fost deputat și vicepreș. al camerei de comerț din București. E o broșură de 83 pag. pe cari autorul tratează în două limbi paralele — românește și franțuzește — raportul economic politic al României și Ungariei, rezpunzând Ales. Matlekovits, care a tratat aceeași temă în »Le Mouvement Economique« — a d-lui N. Xenopol.

Am cetit cu interes aceasta broșură, pe urma căreia am cunoscut și tendența d-lui Matlekovits al »nostru.« Se vede, că raporturile economice ale României și Ungariei nu-s mai bune decât raporturile politice dintre Români și Unguri. Ungaria simte concurența României. Matlekovits zice într'un loc:

»Toate agitațiunile naționaliștilor nu vor fi capabile a-l face pe regele României să ducă o politică ostilă Ungariei« — la care d-l A. Popovici răspunde bine. În partea istorică d-l P. citează din cartea lui Teofil Frâncu, regretatul bun Român, ce se chiamă »Românii și Maghiarii.« Drept concluzie autorul statorește următoarele:

»Desfacerea dualismului, desfacerea uniunei vamaile austro-ungare... va îndulci și raporturile între România și Austria. Interesele noastre cu acele ale Austriei se pot împăca perfect. Austria industrială, România agricolă, au ce să-și schimbe reciproc.«

— Academia Română este negreșit întruparea cea mai norocoasă a ideii ce tot rătăcește de pe buze pe buze de o vreme încoace: *unitatea culturală a Românilor*. Și la sesiunea, ce decurge în aceste zile, iau parte câți-va bărbați de la noi, și absența celorlalți, pe cari îi rețin feliurite împrejurări de vârstă și de cuprinderi, este viu regretată acolo, unde sesiunea se prăznuște ca o serbare iubilărie, căci se împlinesc 40 ani dela întemeierea ei.

Din prilejul acestei sesiuni d-l Iorga, spiritul larg și viu de pretutindeni, sbicuiue un obicei, care este singurul punct umbros, în zona nemuritorilor: felul nepotrivit cum se împart premiile Academiei. Cu tot dreptul observă d-sa în »Sămănătorul«, că »a venit vremea, ca premiile acestea să pornească de sus, de la judecata senină, și nu de jos, de la nevoia de bani, neîndreptătită de merit și de la milogeala stăruitoare«. De sigur premiile Academiei trebuie să fie socotite mai mult valoare morală, decât preț de valută, ca să producă astfel mai mult o îmbogățire de morală înălțătoare, decât de bani îngâmfători. — Astfel socotim, că încununarea poetului nostru Octavian Goga, cu premiul Academiei trebuie să urmeze, ca Academia să se încununeze înșuși cu aureola dragostei noastre, a tuturor acelora, din al căror suflet cântă »poetul pătimirii noastre.«

— »Intețitorilor de ură profesională« dela noi, le trimite d-l Iorga prin *Sămănătorul* un cuvânt... Fiind că vorba vine despre »Răvașul« și i-se face merit dintr'o datorie de civilitate sinceră, ne întrebăm: să mai fie între ai nostri astfel de »intețitori de ură«? Astăzi, când atâta altă ură se revarsă asupra noastră a celor de aici, ca și asupra tuturor de pretutindeni, — de la Greci, și Bulgari, și Ruteni, și dela toți — să mai fie oare și între ai nostri oameni, cari să tindă a ațita și a inteți o ură, nebună, iscodită de dușmani și susținută de și mai mari dușmani? Ar fi o prea mare nebulie și o prea mare fără de lege. Că Grecii au făcut din titlul nostru de nobleță o josnică ocară numindu-ne »lătină păgână«, pentrucă ne-am vorbit și ne-am scris limba noastră, latinească prin obârșia ei, — asta a fost o păgânătate botezată — cu apă, dar nu cu spirit și cu adevăr — pe care o înțelegem pentrucă o vedem cu ochii, o vedem scrisă cu faptele sângeroase din Macedonia. Dar, ca ura aceasta surdă și mută, de veacuri să o păstreze și Românii, din simț de evlavie religioasă, din zel de ortodoxie, asta ar fi absurditatea absurdităților. Ear, ca noi cei ce ne numim și suntem uniți să ne urâm frații de un sânge, și să ne certăm, în loc să-i iubim frățește, și creștinește, asta ar fi și mai absurd. *Unirea noastră, statorită »întru legătura păcii și a ascultării«, ea însăși, ne cere un creștinism larg, generos, senin și cu dragoste. Și pe lângă spiritul evangelic, frățesc și iubitor, unirea aceasta ne reunește și interesele superioare de rassă, de neam, cu acea mamă dulce, care este Roma, mama creștinilor și mama latinilor în deosebi. Doar noi nu ne-am*

unit cu străinii, cu dușmanii, ci cu maica noastră, de care n-ă despărțit numai »destinul fatal al istoriei« — cum zice prof. de istorie D. Onciul, — prin intrigile și fatalale amestecări cu noi ale Bulgarilor și Grecilor. — Dușman al creștinătății și al româniei este acela, care nu înțelege aceasta unire așa, — cum noi, cei ce o avem, și o simțim, o înțelegem.

Păcătuitu-s'a altfel și intra și extra muros, im- otriva unirei și a dragostei frățești. Timpul însă ne-a ost și trebuie să ne fie un bun doftor. Ear leacul ce-l dă loftorul cel ceresc, este — iubirea. Iubiți-vă fiilor, ca nește îi buni, ca nește frați; iubirea ne va lumina pe toți.

RĂVAȘUL CLUJULUI

— **Agentura »Asociațiunii«** a ținut Duni- neca trecută în localul casei române o șe- lință literată-muzicală pentru meseriașii români în loc. Conferențarii au vorbit cuminte și bine. Conferența d-lui Enea Zeflean, ștud. în fil. despre »George Barițiu« a plăcut foarte mult prin pri- perepea cu care a fost lucrată și prin frumseța și căldura graiului în care a fost scrisă.

— **Adunarea generală a »Economului«** s'a inut Sâmbătă, în 24 Martie, și a decurs într'o rdine și liniște nu numai perfectă, ci fără seamen n istoria institutului. N'a ținut ședința mai mult a o jumătate de ceas și toată ordinea de zi a ost pertractată după toate cerințele. Președintele /as. Almășanu deschizând adunarea a accentuat, după cele petrecute și cunoscute nusuința direcțiunii este consolidarea institutului spre a-l onduce la rolul ce i-se cuvine. Notari au fost: v. Căciulă și Leontin Pușcariu. Verificatori și crutători: Dr. Poruțiu, N. Tincu și Petru P. Barițiu. Raportul gen. la propunerea d-lui Dr. Morariu se onsideră de cetit. Raportul comitetului de supra- reghere l'a cetit d-l Aurel C. Domșa, compta- ilul casei centrale din Blaj. Toate propunerile direcțiunii au fost primite unanim. Dr. Morariu a srimat dorința — care e și a direcțiunii — să ndă realitățile institutului. O moșie mai mică în Feneș, și alta din Fodora s'a și vîndut. — Je prezintă abdicerea venerabilului fost președinte rt. Șarkadi. La acest punct d-l Dr. Elie Dăianu ieprețiază în cuvinte frumoase meritele venerabi- ului bătrân, care cu atâtea jertfe a servit insti- tutul și arătând asupra tabloului minuat care-l nfățoșază în mărimă naturală, — opera pictorului V. Bran — spune că este darul însuși a celui ce a voit să fie necontentit între noi și când bă- rânețele îl împiedecă a mai călători pe la Cluj, și propune să i-se exprime și la protocolul adu- rării recunoștința tuturor pentru devotamentul cu care a servit interesele »Economului«. Aclama- iunile, cari acoperiră propunerea erau un răspuns rednic. Se alege în direcțiune cu aproape toate oturile Dr. Rom. Marcu și ședința se ridică. Iustrul mare acționar, I. M. Moldovan, prepozitul în Blaj, mulțamește direcțiunii pentru conducerea cu tact a băncii, își exprimă satisfacția pentru aceasta netedă și cinstită adunare și dorește și ce viitor tot astfel de adunări »Economului«. Acționarii s'au împrăștiat mulțamiți și s'au în- unit apoi iarăși la masă comună în hotelul »Pannonia«.

Din acest prilej dl prepozit I. M. Moldovan a cercetat locul cumpărat pentru noua biserică din Cluj și a rămas foarte mulțamit de aceasta achiziție. După cum se vede din rubrica obici- nuită »biserică cea nouă« s'a bucurat și ea, îm- preună cu bunii acționari ai »Economului«, de cinstita adunare generală, ca și care mai frumoasă n'a fost la aceasta bancă.

»Welche Wendung durch Gottes Fügung!«

— **Casina română** din loc va da acuma Duminecă, în localul său, o *serată literară mu- zicală*, la care va fi invitată și inteligența română din loc. Va cânta corul tinerimii sub conducerea d-lui S. Nemeș. D-șoara Eleonora de Leményi va diserta despre poeta Maria Cunțan.

DE PESTE SĂPTĂMÂNĂ

Coroana bisericeii.

Gândul înalt al școlii române, care se as- cunde ca o viorea plină de miresme în aceasta cunună a bisericeii, deșteaptă tot mai multe inimi la fapte. Se vede că gândul a fost norocos. Eată cum vine, că pe lângă credincioși de ai noștri se înșirue și azi doi iluștri bărbați ai bise- riceii la »Coroana bisericeii noastre«. Fie de bună pildă!

Suma din rândul trecut 173 cor.

De atunci au mai dat:

45. Văd. Raveca Tripon, 2 cor. pe 1905—6.
46. Ioan Conda (Pata ujsor) 1 cor. pe 1905.
47. Ioan Bereș, 20 coroane pe 1905—6.
48. Ioșif Cioplea, 5 cor. pe 1905.

Artemiu Șarkadi, canonic Oradea 20 coroane.
Epp. Dr. Vasile Hossu, Lugoj 10 coroane.
Laolaltă: 211 cor.

Pentru noua biserică din Cluj.

Au binevoit a mai dărui următorii:

301. Alexandru Nemeș, jude reg. în pens. Gherla 20 coroane.
302. Aurel C. Domșa și D-na Livia Domșa, Blaj 50 cor.
303. Văd. Raveca Tripon, Cluj 1 cor.
304. Ileana Lăcătuș, Cluj 1 cor.
305. Artemiu Șarkadi, canonic Oradea-mare 20 cor.
306. Dr. Vasile Hossu, Episcop Lugoj 10 cor.
D-zeu să le răsplătească cu darurile sale cele bogate.

— **Sinodul preoțesc de primăvară** a dis- trictului protopopesc din Cluj este conchiemat pe Joi, 5 Aprilie n. 1906. După sinod se ține șe- dința forului protopopesc de I. instanță.

— **Banca »Aurora«** din Abrud a dărui 20.000 cor. Reuniunii femeilor române din Abrud și jur pentru ridicarea unei clădiri noue pe sama școalei de fete de acolo. Frumoasă pildă pentru celelalte bănci ale noastre.

— **Regele și Regina României** au plecat Luni în Italia. Sărbările pentru împlinirea de 40 de ani de domnie se vor amâna până în Sep- temvrie.

— **În Dretea** a fost ales notar român, d-l Traian Gall, ginerele d-lui notar Vasile Drăgan din Nădășel.

— **Seghedinul** își primește în 1 Mai n. trei oaspeți noi în vestitele sale temniți. Dnii Dr. Ștefan Petroviciu, Dr. Cornel Jurca și Mihail Gașpar își vor începe osânda pentru articolii pu- blicați în »Drapelul« din Lugoj.

— **Hymen**. Irina Popovits și Emil P. Grozda — logodiți. Oradea-mare — Simand. Martie 1906.

— **Amalia Lăpușan și Octavian Florian**, teol. abs. — fidanțați. Suciag, Martie 1906.

— **Din Thiurea** din tractul Clujului, unde printre alte naționalități abia se află cam 50 familii românești gr.-cat., dintre cari cea mai mare parte își câștigă pâinea de toate zilele ca zileri la alții, ni-se scriu lucruri îmbucurătoare. Multe foarte multe fapte bune ași putea scrie despre acești credincioși, dară deocamdată stau numai pe lângă două și anume: Sunt de laudă Thiur- renii pentru susținerea școalei lor confesionale gr.-cat. și a învățătorului, cu atât mai vârtos, pentru că în comună se află și școală de stat provăzută cu doi învățatori, — și că prunci ro- mâni nu sunt mai mult de 20—22 inși de a frecuenta școala de toate zilele și totuși școala care e tinda bisericeii noastre, nu voiesc a o pă- răsi. Salarul învățătoresc se acopere din pământ natural și bani (repartii) și un ajutor dat dela fondul culturii tractului Cluj în suma de 80 coroane, ceea ce avem a mulțami bine- voitoarei interesări a P. On. Dn protopop Dr. Elie Dăianu. A doua faptă de laudat ar fi, că acești credincioși văzându-și biserică cam slabă prin o simplă sfățuire cu părintele lor sufletesc au adus hotărârea, ca în acest an să se zidească biserică și pregătirile deja s'au și început. Onoratul Dn Ioan Romoșan, preot gr.-cat. în Gârbău, ad- ministratorul Thiurei, zilnic se interesează de inain- tarea și păstoria turmei încredințate d-sale și credem, că va avea și mângâiere după stăruința sa.

Thiureanul.
— **La Teatrul național** din București s'a ținut Marți sara o reprezentație în limba franceză. Acest obicei urit, de a se juca de cătră români pe scena unui teatru național, piese în limbă străină, a fost aspru vestejit de toți oamenii bine simțitori de dincolo. Ștudentimea a ținut ma- nifestație pentru de a împiedeca această faptă de înștrăinare. La *Atena* încă era să se țină o conferință în limba franceză, dar ștudentimea aici a putut să zădărnicească ținerea ei. Domnul Iorga a ținut în aceeași zi, la univeisitate, o con- ferință, în care a criticat și d-sa uritul nărav de o limbă străină, când limba noastră e atât de dulce și frumoasă. Manifestația ștudentilor înaintea teatrului a avut urmări sângeroase, întrevinind miliția și jandarmeria s'au produs crâncene în- căierări. Vre-o 200 inși au fost greu răniți. Piesa nu s'a jucat.

— **Bandele grecești** își continuă sălbătăciile contra fraților macedoneni. În zilele trecute a fost omorât învățătorul român Dumitru Șumba, cel mai vechi și mai inimos apostol al neamului românesc din Pind, timp de trei veacuri. Se zice, că comitetul revoluționar grecesc a tocmisit anume ucigași pentru omorirea învățătorilor români.

— **Esposiția din Milan** se va deschide în 21 Aprilie n., fiind de față regele și regina Italiei.

— **Un mare cutremur de pământ** a pustiit în 18 Martie mai toată insula Formosa. Aproape la șapte mii de oameni au fost ucși de cutremur și vre-o trei mii de clădiri au fost cu desăvârșire ruinate.

Ilustrate cu port bănățenesc se află de vân- zare la »Tipografia Carmen« Cluj.

CĂRȚI NOUE ȘI REVISTE

— **»Transilvania«** organul »Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român«, ne aduce în numărul său prim — poate ca un sămn de rodnicie de aici înainte pentru acest organ — conferența d-lui Dr. Ioan Lupăș despre Barițiu, cu titlu: »Un capitol din istoria ziaristiceii românești-ardelene — Gheorghe Barițiu« scris cu multă frumseță și căldură. În alt loc se deslușește vorba *celui* ce ar fi mai chiebat să ieie în mână cărmuirea acestui organ.

E vorba altfel, că după ce d-l Dr. Diaco- novich va trece la »muntele de pietate« în Bu- curești, să vină la conducerea trebilor oameni tineri, mai cu îndeletnicire literară și mai cu pie- tate față de ale noastre. Atunci și »Transilvania« va fi desigur mai cetită și mai iubită.

— **Din Predicele lui P. Maior** — ediția cu litere latine — a eșit și partea a doua, cu- prinzând Predicele din Paști până la Dumineca I. după Rusalii. Prețul 1 cor. + 15 fil. porto.

— **»Orizontul«** revista lunară a confrăților din loc a apărut, pe luna Martie, cu următorul cuprins: Moneda are două iețe. (Pentru d-l I. Slavici) Vasile E. Moldovan. — Cum stăm cu constituția Ungarei? Dr. Cassiu Maniu. — Om și câne (Urmare) V. E. Moldovan. — Glosse. Dr. Valer Moldovan. — Gross-Oesterreich V. N. — Literatura (dări de seamă). Sir. — Plouă (poezie) V. E. M. — Pressa germană și cartea d-lui A. C. Popovici, C. — Trei scrisori (poezii) Satanello. — Momente V. E. M.

— **»Dreptatea«** din Brașov publică — pe lângă alte lucruri ce frumos ar fi să nu se aducă — un studiu despre: »Inceputul stăruințelor pentru unitatea limbii noastre literare«.

— **În »Telegraful Român«** se începe un ~~studiu interesant cu titlu »Biruința creștinismului în lumea veche«, de tinerul profesor Dr. N. Bălan, în care bănuim pe traducătorul acestui studiu interesant al episcopului Boromei, pe care am fi dorit să-l vedem și în broșură.~~ Numele episcopului din Cremona, ~~care nu e un tiner de vârstă, cum credeam după spiritual tiner, ce vedea, ci un venerabil bătrân de 75 ani, a ajuns foarte cunoscut pe urma unei pastorale a sa, celebră în urma împrejurarilor, pentru că a fost desapro- bată de P. Sfinția Sa Papa Pius, nu atât pentru principiile ce le profesează, cât mai mult pentru neoportunitatea accentuării lor acum, când în Franța se săvârșesc barbarii sub pretextul »re- parațiunii«. Venerabilul episcop din Cremona însă a mai întărit odată dovada cea veche despre disciplina și bunarânduiala bisericeii, cu umilința, și ascultarea sa față de Capul cel văzut al ei, urmând și aici cuvântul apostolului Pavel citat și de Dr. Bălan în studiul său, — care zice cătră Efezeni (4. 3.) »Nevoiți-vă a păzi unitatea spiritului întru legătura păcii« — cuvânt, care dacă l'am urma și noi totdeauna, mai ales în bi- serică, multă binecuvântare am simți asupra noastră a tuturor.~~

— **»Viața Românească«,** minunata revistă ce iese în Iași, despre care am făcut amintire în nr. trecut și despre care se vorbește în locul prim al acestui număr, — are în nr. I. o întin- dere de 169 pag, cu un cuprins foarte bogat. Un nr. costă 1 leu 50 bani; pe an pentru noi costă 15 cor. Adresa e: Iași, strada Manolescu 2. Cu- prinsul: 1. Cătră cetitori. 2. N. Gane: Cum am început să traduc pe Dante (Amintiri). 3. Alex. Vlăduța: Datorii zechi (novelă). 4. P. Bujor: Foloasele stu- diului biologiei. 5. A. Philippide: Istoria și critica literară. 6. A. Stavri: Utsitul (versuri). 7. C. Șar- căleanu: Cântarea pătimirii noastre (Recenziune asupra poeziilor lui Oct. Goga). 8. M. Sadoveanu: Pustiul (novelă). 9. G. Ibrăileanu: Dela M. Ko- gălniceanu la d-l Maiorescu. 10. C. Botez: Poezii inedite de Conachi. 11. P. Nicanor & Comp.: Miscellanea. 12. G. I.: Cronica literară (autori și curente). 13. P. B. și Dr. P. Bogdan: Cronica științifică (Din țară și din străinătate). 14. I. Botez: Cronica pedagogică (studiul limbilor). 15. C. S.: Cronica internă (Foametea constantă și chestia agrară). 16. C. Stere: Cronica externă (Urmările războiului ruso-iaponez; Revoluția din Rusia). Re- cenzii. Revista Revistelor. Mișcarea intelectuală în străinătate.

— **»Sămănătorul«**. Nr 11. 12 Martie 1906. »Dezbateri« rapoarte și premii de N. Iorga, un cuvânt de povățuire spus acum cu prilejul des- chiderii sesiunii generale a Academiei române. Două poezii frumoase de O. Carp, și de mult făgăduitorul P. Cerna. I. Boteni își continuă schița »Ne-am iubit de copilași.« Două ilustrații vechi după Doussault.

Poșta redacțiunii.

— **Beznea.** Primit. Pentru numărul acesta nu e loc. Vom vedea mai târziu. Săcel (Maramureș) Mulțumită pentru prețioasa informație.

Le foileto
pe care a
inceput a
publica în
Telegraful
Român d.

144 — număr
1906 végrh.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kolozsvári kir. törvényszéknek 1905 évi 14223 számú végzése következtében Dr. Francu Amos ügyvéd által képviselt az »Economul« részvényekre alapított hitelintézet és takarékpénztár javára Giurgiu Miklós ellen 2300 kor. — fill. s jár. erejéig 1906 évi febr. hó 24-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le foglalt és 2067 kor. becsült következő ingóságok, u. m.: épületfa, széna, lovak, szarvasmarhák és egy szekér nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a Kolozsvár vid. kir. járásbíró 1905-ik év V. 1097/2 számú végzése folytán 2300 kor. — fill. tökekövetelés, ennek 1905 évi október hó 31 napjától járó 6% kamatai, $\frac{1}{3}$ % váltó-díj 7 kor. 55 fill. óvás és eddig összesen 209 kor. 46 fillérben + 2 kor. 20 fill. bíróság már megállapított költségek erejéig Kajántó községében adós lakásán leendő eszközlésére 1906 évi április hó 24-ik napjának délelőtt 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőknek, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX t.-cz. 120. §-a értelmében ezen javára is elrendeltetik.

Kelt Kolozsvárt, 1906 évi márcz. hó 27-én.

Pilger János s. k.,
kir. bir. végrehajtó.

Publicare de licitațiune.

Din pădurea bisericeii gr.-cat. din Cluj-Mănăstur vine la vânzare perul ce se află pe 650 jug. catastrale, lemn de goron, bun de scoarță, cam 300 m. cubici. Licitația se va ținea în școala gr.-cat. din Cluj-Mănăstur, str. bisericii (templom-utca) nr. 11, în ziua de 10 Aprilie n. 1906, la oarele 11 a. m. *Prețul de strigare 1210 cor.* Condițiunile de licitare se pot vedea la scrisul.

Oficiul par. gr.-cat. al Cluj-Mănăsturului.

**Recerința de căpetenie a frumsetii e o piele
fină și frumoasă a feții.**Aceasta o poate dobândi fiecare damă
prin întrebuițarea alifiei de față**Margit-Crème**
a lui FÖLDES

care e de un efect miraculos în privința aceasta.

Margit-Crème e un mijloc chemic de o compoziție foarte fină, are un miros de tot plăcut și se resorbează repede deja îndată după prima încercare i-se adevăresc calitățile sale aceste eminente. Face pielea feții fină, la pipăit, ca și catifeaua; în 10—12 zile schimbă cu totul aspectul feții, face să dispară pentru totdeauna alunițele, peștrulele de ficat și ori ce fel de necurățiri ale feții.

Calitatea sa cea mai esențială e, că în urma folosinței nu devine pielea feții unsuroasă și lucie, cum se întâmplă aceasta la alte alifii cosmetice, ci din contră, face să dispară luciul pielii, ca și pudrul, din ce motiv se poate chiar și ziua întrebuițată. Mai nutrește apoi chiar și pielea feții, prin ce o întenerăște, o înviează și îi dă o moliciune și rotunjime de tot atrăgătoare și plăcută.

Favorul ei cel mai de căpetenie e, că nu conține nici argint viu, nici plumb și astfel e cu totul nestrăicătoasă.

Prețul unei tighii mici 1 cor.; unei tighii mari 2 cor. Săpunul-Margit costă 70 fil. Pudrul-Margit 1 cor. 20 fil. Apa de față Margit 1 cor. Pasta de dinți Margit 1 cor.

Se prepară: la FÖLDES KELEMEN,
apotecar în ARAD.

Comande de 6 cor. se trimit franco.

Se poate căpăta:

la Burger Frigyes, Dr. Czetzy Dénes, Gergely Fer. utóda, Halász Jenő, Dr. Hintz György, Széky Miklós și Tanács József, apotecari în Cluj.

Credit personal!

Cu și fără garanțe pentru oficeri, preoți ampoliați de curte, de stat, pentru ampoliați privați pentru învățători, neguțatori, meserieși, aplic a ț comerciali, pentru dame cu drept de penziune și pentru privați de ori ce categorie pe un timp de $\frac{1}{4}$ —25 ani, fiind a se replăti sau în rate tunare, sau la fiecare pătrar sau jumătate de an, când capitalul și camăta deodată se solvesc!

Specialitate: Credit personal în senzul
anchetei din Paris-Viena (capitalizarea lefei.)4%!
4%!
4%!
4%!

Credit real!

dela 300 cor. în sus pe locul I. II și III. pentru posesori de realități, de pământuri, de camete de case provinciale, de vile, de fabrice, de băi, de mori, de izvoare minerale și de alte izvoare, pentru posesori de ocne de peatră și or cefel de proprietăți în mărimea de a 3-a parte a valorii prețuite.

Credite pe zidiri!

Pe zidiri de ori ce fel solvibile în 2—3 rate conform stadiului încare se află zidirea.

Convertirea datoriilor la privați și la bănci.

Escompturi de cambii și reescompturi și schimb de accept pentru comercianți!

Noi pregătim și finanțăm planuri pentru întreprinderi, cari au să se înființeze. Primim aprecieri tehnice și geologice prin oameni de specialitate. Ne ocupăm de transformarea întreprinderilor existente în societăți pe acții.

Lucru de tot real! Resolvare repede și discretă prin institute din țară și prin institute engleze-franceze de prima clasă.

Referențe prime! 11—12

Cereți prospect!

Pentru răspuns să se alăture marcă postală!

Meller L. Egyed
Budapest, V., Váci-körút 26.**Cruce sau stea dublă**
electro-magnetică.

Patent Nr. 86967.

Nu e crucea lui Volta. Nu e mijloc secret.

Vindecă și înviează pe lângă garanțe.

Deosebită atențiune e a se da împrejurării, că acest aparat vindecă boale vechi de 20 de ani.

Aparatul acesta vindecă și folosește contra durerilor de cap și dinți, migrene, neuralgie, împedecarea circulațiunii sângelui, anemie, ameteți, țiuturi de ureche, bătăie de inimă, sgârșciuri de inimă, asma, auzul greu, sgârșciuri de stomac, lipsa poștei de mâncare, răceală la mâni și la picioare, reuma, podagră, ischias, udul în pat, influența, insomnie, epilepsia, circulația neregulată a sângelui și multor altor boale, cari la tractare normală a medicului se vindecă prin electricitate. *In cancelaria mea se află atestate încurse din toate părțile lumii, cari prețuesc cu mulțămire invențiunea mea și ori-cine poate examina aceste atestate. Acel pacient, care în decurs de 45 zile nu se va vindeca i-se retrimitte banii. Unde ori-ce încercare s'a constatat zadarnică, rog a proba aparatul meu nu e permis să se confunde cu aparatul »Volta« deoarece »Ciasul-Volta« atât în Germania cât și în Austro-Ungaria a fost oficios oprit fiind nefolositor, pe când aparatul meu e în genere cunoscut, aprețiat și cercetat. Deja efinătatea crucii mele electro-magnetice o recomandă îndeosebi.*

Prețul aparatului mare e 6 cor. folosibil la morburi
cari nu sunt mai vechi de 15 ani.Prețul aparatului mic e 4 cor. folosibil la copii și femei
de constituție foarte slabă.Expediție din centru și locul de vânzare pentru
țară și străinătate e:

MÜLLER AEBERT, Budapest,

12—52 V., strada Vadász 42 G. colțul
strada Kálmán.**Institutul indigen de asigurare**

Fondat la 1868 „Transsylvania“ Fondat 1868

se recomandă pentru încheierea de Asigurări de foc și asupra vieții, de rente, zestre, pe cheltuelile înmormântării etc. în toate combinațiile și cu tarifele cele mai ieftine.

Valori asigurate: Despăgubiri prestate:
105 milioane cor. 7 milioane coroane.Sfaturi în toate afacerile de asigurare se dau fără
nici o cheltuială.Acușitori buni se caută în condițiuni favorabile.
Agentura generală în Cluj, Emketér 16.Asigurări se pot face la »Economul« și
la Agentura »Transilvaniei« în Cluj.

„THE STANDARD“

fondată în anul 1825.

Efectuește asigurări pe viață
pe lângă condițiuni foarte favorabile.

Incasso anual	Avere proprie
Cor.: 34,600.000	Cor.: 274,000.000
Dividende solvite	Despăgubiri de viață
Cor.: 170,000.000	Cor.: 570,000.000

Agentura generală pentru Transilvania:

Cluj, Strada Ferencz-József Nr. 17.

Filiala pentru Ungaria:

**Budapesta, Strada Kossuth-Lajos nr. 4
în Palatul Standard. (Casa proprie).**

Centrala generală:

Edinburg. (Anglia).**Weisz & Comp.**Atelier și magazin
de haine pentru bărbați și copii.**Cluj, Strada Deák Ferencz nr. 9.**

Reintorcându-mă din călătoriile pentru cumpărările de toamnă, îmi iau îndrăzneala de a atrage luarea aminte a p. t. public și părinți asupra prăvălii și magazinului nostru bogat, provăzut cu haine de bărbați și de copii, fiind în stare de a efectui și cele mai delicate comande.

Mare magazin de țesături engleze și scoțiene. Magazin mare de haine gata din pregătire proprie, de blănării și de bunde de oraș și de călătorie, paltoane sport și daneze de piele și alte mărfuri aparținătoare acestui ram.

O singură târguală de probă poate încredința pe ori-cine despre aceea, că firma noastră e cel mai bun și mai ieftin izvor de cumpărare.

Cu stimă cere părtinirea prețioasă a p. t. public

(82) 17—20

Weisz & Comp.**PÉTERFFY MÓR****Cluj, Strada Szentegyház nr. 6.**

în Palatul Status.

Recomandă în atenția binevoitoare a publicului Magazinul său bogat asortat în mobile și alți articlii de trebuință pentru aranjarea locuințelor — pe lângă plățire sau în bani gata, sau în rate lunare și săptămânale.

Comande din provincie se efectuesc cu cea mai mare punctualitate.

La administrația „Révașului“ se află:

Cartea Durerii, de E. Bougaud. Prețul
legată eleg. 2 cor. 50 fil.
broșurată 150.**Ep. P. P. Aron și D. Novacovici,**

de Dr. Bunea. Prețul 4 c. 50 f. plus 20 fil. porto.

Diplomă de laudă dela expoziția internațională
industrială din Paris 1886.

Distins cu 9 medalii.

Distins cu 9 medalii.

SESZTÁK JÁNOS

9—10

Are atelier de pictură pe porcelan, pe majolică, pe sticlă în Cluj. Str. Jokai Nr. 2. (Casa grofului Rhédey, față în față cu hotelul New-York.)

Pregătește picturi și deseme de probă pentru lucru femeiesc de mână; pe pânză, pe mătasă, pe catifea ș. a., mai departe face întregire de chipuri și lipire pe porcelan, pe majolică și pe sticlă, asemenea dă și instrucție amatorilor în tot felul de pictură. — Preoții cari vor face comande pentru zugrăvirea de biserici vor fi favorisați.

Mare medalie de argint dela soc. de industr. din țară.